

ÚTI BESZÁMOLÓ

Erasmus + KA1 Mobilitási projekt

Erdélyi Eszter - Szegedi Deák Ferenc Gimnázium

az EXCEL ENGLISH SCHOOL LONDON által szervezett

ENGLISH FOR TEACHERS kurzusról

2016. július 11 - július 22.

London a multikulturalizmus és a tolerancia egyik fontos világvárosa Európában. Igaz, hogy a londoniak azt tartják, hogy londoninak lenni teljesen más, mint ha a Sziget egy másik pontján élne az ember – ám mégis csodás érzés volt – ha ideiglenes „bevándorlóként” is – újra megtapasztalni ezt a felszabadító légkört.

A gyönyörű és nyugis Muswell Hillen található Excel English School tanulója voltam ebben a két hétben. A nyelvi kompetenciám fejlesztése, az angol nyelv gyakorlati használatának a bátorítása és magasabb szintre emelése volt a célunk, hiszen a kéttannyelvű oktatással is büszkélkedhető Szegedi Deák Ferenc Gimnáziumban kívánatos, hogy ne csak az angoltanárok, hanem az egyéb szakos kollégák is jó színvonalon beszéljék a kommunikáció világnyelvét. Ezek a célok – érzésem szerint, s tanáraink véleménye szerint is – megvalósultak, és a kurzus végén kiállított oklevelemet nem csak adminisztratív formaságnak, hanem fejlődésem dokumentumának is tekintem.

Úgy adódott, hogy egy Londonban élő, volt tanítványom segítségével találtam házigazdát a város egyik kertvárosias részén, egy jelentős fotóművész otthonában. Ez több szempontból is előnyös volt: egyrészt médiatanárként figyelemmel kísérhettem egy dokumentumfilm elkészültét, másrészt bepillanthattam egy technikai képekkel dolgozó művész mindennapjaiba. A tavalyi Louis Vuittonnak készített filmje után most éppen Calvin Kleinnel dolgozott együtt, s így a divatfotózás és divatfilm-készítés rejtelmeibe is belekontárkodhattam a felszínen. Nagy és színes nemzetközi stábbal találkoztam nap mint nap, mozgalmas és fárasztó, szorítóan közelgő határidős munkájukat szinte saját bőrömmön érezhettem. Ebből a műteremlakásból indultam reggelente az iskolába.

Az Excel English sulis profi és minden tekintetben kiszolgálja a tanulni vágyók igényeit. Ez már az első napokban is megmutatkozott, mikor egy teszttel felmérték a nyelvi szintünket, s ehhez alakították, szabták át, profilírozták a tennivalóinkat. Összesen négy tanár volt a csoportomban, így nem lehetett nem szerepelni az órákon. Változatos feladatok, szövegértési, szöveghallgatási és beszélgetős alkalmak váltogatták egymást a kemény nyelvtani tesztekkel és a kulturális, szociális és oktatásmódszertani kérdések megvitatásával. Feszített időbeosztással dolgoztunk reggel 8.30-tól délután fél 3-ig minden nap. Szigorú házirend alapján (másodpercre betartva az órakezdetet- és véget) zajlottak az egyébként oldott hangulatú, baráti légkörű óráink. Két tanárunk volt: az oktatási igazgató Kerry Dorling és a remek nyelvész, Andy Yianni. Nem tudom azt mondani, hogy gyenge kézzel fogtak bennünket, hiszen a fárasztó és pörgős iskolaidő utánra rendszeresen kaptunk házi feladatot, rövidebb-hosszabb terjedelemben, melyek megoldását másnap korrekt módon ellenőrizték.

Az Excel English Schoolban tehát komoly, színvonalas, erős és magas színvonalú munka folyik, és maximálisan kihasználják a diákokkal együtt töltendő időt, hogy tényleges tartalommal töltsék meg azt. Ízelítőt kaptunk módszertani kérdésekből is, megismerkedtünk a CLIL-szisztémának lényegi elemeivel, bemutatták a brit oktatáspolitikai és szabályozási rendszer gyakorlatát. Nem unatkoztam egy percet/másodpercet sem. ☺

Péntekenként, az 50 perces ebédszünetünk után, kedvenc tanárommal, Andyvel mentünk érdekes helyekre, s ekkor alkalmam nyílt, hogy jó barátságot kössék velem, illetve a rigorózus nyelvészeti kalandok után személyesebb témákról is tudjunk társalogni. Ellátogattunk a híres festményekkel teli Kenwood House-ba, a Hampstead park gyöngyszemébe, amit legutolsó tulajdonosa, Lord Guinness, a nemzetnek adományozott az 1920-as évek végén. Az elutazásunk előtti pénteken pedig a John Soane Múzeumba tértünk be, ami 1830 óta változatlan állapotban mutatja a Bank of England építésének műkincsektől roskadozó otthonát. Igazi ingyencsés a turisták által annyira nem ismert polgári otthon a Holborn közelében.

Az iskolánk minden nap késő délutánjára szervezett szabadidős programokat is: változatos helyszíneket mutattak be idegenvezetők segítségével azoknak, akik most ismerkednek London alapnevezetességeivel. Ezek közül én az ún. Kis-Velence kanálison végighaladó hajózást választottam, mert izgalmas lakóhajóival, s a végállomás (Camden) forgatagával vonzó látványosságnak ígérkezett. Nem is csalódtam.

Természetesen ez alatt a két hét alatt elzarándokoltam korábbi londoni tartózkodásaim fontos helyszíneire, múzeumokba, képtárakba (most a Tate Modernben épp elkaptam egy O'Keefe-tárlatot), városrészekbe. Új felfedezés volt azonban számomra a BFI gazdag filmválasztéka, a London Film Museum James Bond gyűjteménye, s az újgentrifikációt élő Dolston nevű városrész művészeket, értelmiségieket, egyetemistákat vonzó, soknemzetiségű nyüzsgése.

Többször voltam színházban (Orwell:1984; Tess Berry-Hart: Cargo), moziban, sétáltam és üldögéltem a csodás parkokban, benéztem a Parlament alsóházába (épp az oktatás helyzetéről folyt a szó a Brexit után) és a Lordok Házába is bekukkantottam. Láttam Londont nappal és éjjel, nyugalomban és felfokozott izzásában, találok érdekes emberekkel, kötöttem új barátságot, s ápoltam a régiakat. A véletlen például úgy alakította, hogy egy nagyon kedves volt diákom (Deák média tagozat) egyetemi diplomafilmjének a vetítésén is részt vehettem East Finchley Phoenix nevű művészmozijában, s találkozhattam egy szintén volt deákos/médiás lánnyal, aki épp Steven Spielberg most készülő filmjének nélkülözhetetlen munkatársa. Az őket útnak indító Deák Ferenc Gimnázium nevében is büszke voltam rájuk.

A jólesően fárasztó és szakmai tartalommal dugig megtöltött két hét után magabiztosabb angollal, módszertani csemegékkal és fontos találkozások emlékével térhettem haza.

Köszönöm az Európai Unió Erasmus+ programját koordináló Tempus Közalapítványnak és a pályázati lebonyolítás minden szakmai és adminisztratív segítőjének a lehetőséget.